

Avva Ammona

Avva Zosima

Mireasma pustiei

Avva Ammona

Avva Zosima

MIREASMA PUSTIEI

Traducere din limba greacă:

Ieromonah Teofan Munteanu

Carte tipărită cu binecuvântarea

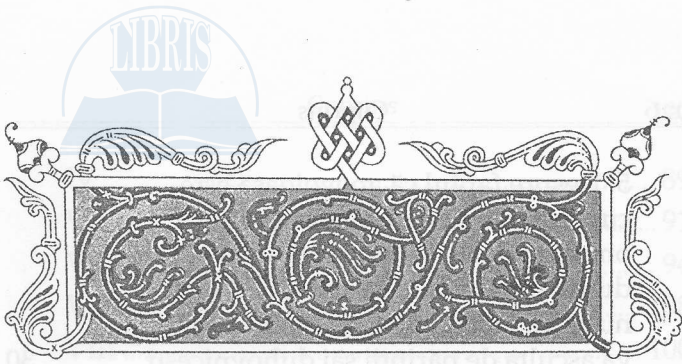
Preasfințitului Părinte

GALACTION

Episcopul Alexandriei și Teleormanului

EDITURA EGUMENITA

Cuprins

AVVA AMMONA

Precuvântare	5
I. ISTORISIRI DESPRE AVVA AMMONA	11
II. EPISTOLE ALE CUVIOSULUI ȘI DE DUMNEZEU PURTĂTORULUI PĂRINTELUI NOSTRU AVVA AMMONA ...	17
1. Despre liniștire	17
2. Despre cultivarea sufletească pentru atragerea harului dumnezeiesc	19
3. Despre darul străvederii și despre fuga de cei neosârduitori	22
4. Despre ispitele pe care le au de înfruntat cei ce sporesc duhovnicește. Despre folosul pe care li-l pricinuiesc ispitele, fără de care sufletul nu poate să sporească și să se apropie de Dumnezeu	25

5. Despre faptul că anevoioasă este cunoașterea voii dumnezeiești și că omul nu poate să înțeleagă voia dumnezeiască sau să sporească dacă nu se va lepăda de toate voile sale și nu va asculta de părinții săi duhovnicești	30
6. Despre slava deșartă și dorința de a plăcea oamenilor	33
7. Despre lucrările Duhului Sfânt	35
III. DIN ÎNVĂȚĂTURILE CUVIOSULUI PĂRINTELUI NOSTRU AMMONA	39
IV. ALE ACELUIAȘI. SFATURI	43
V. CUVINTE ALE AVVEI AMMONA	55
1. Despre cei ce se liniștesc	55
2. Despre bucuria sufletului care începe să trăiască pentru Dumnezeu	59
VI. ALE ACELUIAȘI. FRAGMENTE	73
AVVA ZOSIMA	
Precuvântare	77
CAPETE FOLOSITOARE	83
I	83
II	85
III	87

IV	89
V	91
VI	94
VII	98
VIII	100
IX	102
X	105
XI	109
XII	111
XIII	114
XIV	118
XV	122

www.gutenberg.org
e-mail: editura@editura.ro
tel. fax: 0256-200.770
George Calin
C.R. 50
O.R.
S.C. Editura S.R.L.
Distributie

1.

**ISTORISIRI DESPRE
AVVA AMMONA**

1. Un frate l-a întrebat pe Avva Ammona, zicând: „Spune-mi un cuvânt”. Și i-a zis Bătrânul: „Mergi, și fă-ți gândul tău precum al făcătorilor de rele ce sunt în temniță. Căci aceia pururea întreabă pe oameni: «Unde este stăpânitorul și când vine?»; și plâng din acea așteptare. Așa și monahul, trebuie totdeauna să ia aminte și să-și mustre sufletul, zicând: «Vai mie, cum mă voi înfățișa la judecata lui Hristos, cum voi da Lui răspuns?». Dacă așa vei cugeta totdeauna, poți să te mântuiești”.

2. Spuneau despre Avva Ammona că și vasilisc a omorât. Căci ducându-se în pustie ca să scoată apă din fântână și văzând vasiliscul, s-a pus pe sine cu fața la pământ, zicând: „Doamne, sau eu am a muri, sau acesta!” Și îndată a crăpat vasiliscul, cu puterea lui Hristos.

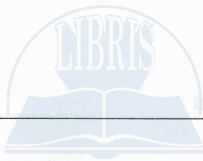
3. Zis-a Avva Ammona: „Paisprezece ani am petrecut în schit, rugându-mă lui Dumnezeu ziua și noaptea ca să-mi dăruiască a birui mânia”.

4. Povestea unul dintre părinți că era un bătrân duhovnicesc la Chilii, purtând haină împletită, și care a venit la Avva Ammona. Și l-a văzut bătrânul pe cel ce purta împletitura, și i-a zis: „Aceasta nu te folosește nicidecum”. Și l-a întrebat pe el acela, zicând: „Trei gânduri mă su-pără: sau să mă duc în pustietăți, sau să mă duc în străinătate, unde nimeni nu mă cunoaște, sau să mă închid în chilie, nimănui răspunzând și mâncând la două zile”. Zis-a lui Avva Ammona: „Nici una din acestea trei nu-ți este de folos să faci, ci mai degrabă șezi în chilia ta și mănâncă puțin în fiecare zi, și să ai totdeauna cuvântului vameșului în inima ta. Și așa poți să te mântuiești”.

5. Unor frați li s-a întâmplat o scârbă la locul lor și, vrând să-l părăsească, au venit către Avva Ammona. Și iată că bătrânul plutea cu corabia, și, văzându-i pe ei mergând pe lângă malul râului, a zis corăbierilor: „Scoateți-mă la uscat!” Și chemându-i pe frați, le-a zis: „Eu sunt Ammona, către care vreți să mergeți”. Și mângâindu-le inimile, i-a făcut pe ei de s-au întors de unde veniseră. Căci nu avea acel lucru al lor vătămare de suflet, ci omenesc necaz.

6. A venit odată Avva Ammona să treacă râul, și a aflat corabia dregându-se, și a șezut lângă ea. Și iată a venit la acel loc altă corabie, și i-a trecut pe oamenii ce erau acolo. Și i-au zis lui:

„Vino și tu, Avva! Treci cu noi!” Iar el le-a zis lor: „De nu voi trece cu corabia cea de obște, în alta nu mă sui”. Avea și o legătură de smicele și, șezând, împletea funie, apoi o despletea; aceasta a făcut-o până ce s-a dres corabia, și așa a trecut. I-au pus deci metanie frații, zicând: „De ce-ai făcut asta?” Și le-a zis lor bătrânul: „Ca să nu umblu totdeauna zorindu-mă gândul”. Ci și aceasta este pildă, ca în rânduială să umblăm pe calea lui Dumnezeu.

7. A mers odată Avva Ammona să-l întâlnească pe Avva Antonie, și a rătăcit drumul. Și șezând, a adormit puțin. Și sculându-se din somn, s-a rugat lui Dumnezeu, zicând: „Mă rog Ție, Doamne Dumnezeul meu, să nu pierzi făptura Ta!” Și i s-a arătat lui ca o mână omenească, atârând de cer, arătându-i lui calea, până ce a ajuns și a șezut la peștera Avvei Antonie.

8. Acestui Avvă Ammona i-a prorocit Avva Antonie, zicând: „O să sporești în frica lui Dumnezeu”. Și l-a scos pe el din chilie, i-a arătat o piatră și i-a zis: „Ocăraște piatra aceasta și o bate!” Iar el a făcut așa. Și a zis lui Avva Antonie: „Nu cumva a grăit piatra?” Iar el a spus: „Nu”. Și i-a zis lui Avva Antonie: „Așa și tu, la această măsură o să ajungi”. Ceea ce s-a și făcut, căci până la o așa măsură a sporit Avva Ammona, încât din multa bunătate nu mai cunoștea deloc răutatea. Și făcându-se el episcop, i-au adus lui o fecioară

ce luase în pânțele, și i-au zis: „Cutare a făcut aceasta. Dă-le lor pedeapsă!” Iar el, pecetluind pânțele ei cu semnul crucii, a poruncit să i se dea șase perechi de cearșafuri, zicând: „Nu cumva, mergând, să nască și să moară ea sau pruncul, și nu va afla cele de îngropare”. I-au zis lui pârâșii ei: „De ce-ai făcut aceasta? Dă-le canon!” Iar el le-a zis: „Vedeți, fraților, că aproape este de moarte, și ce-am eu de făcut?” Și a slobozit-o pe ea, și nu a îndrăznit bătrânul să osândească pe nimeni.

9. Se spunea despre dânsul că au venit unii să fie judecați de el, iar bătrânul se prefăcea nebun. Și iată o femeie a stătut aproape de el și a zis: „Acest bătrân este nebun!” Și a auzit-o pe ea bătrânul și, chemându-o, i-a zis: „Câte osteneli am făcut eu prin pustii, ca să dobândesc această nebulie, și prin tine să o prăpădesc pe ea astăzi?”

10. A venit odată Avva Ammona să prânzească într-un loc, și era acolo unul care avea faimă rea. Și s-a întâmplat să vină o femeie și să intre în chilia aceluia frate defăimat. Aflând aceasta cei ce locuiau acolo, s-au tulburat și s-au adunat ca să-l alunge pe acela din chilie. Și cunoscând că episcopul este în acel loc, venind l-au rugat să meargă împreună cu ei. Și înțelegând fratele, a luat-o pe femeie și a ascuns-o într-un chiup mare. Venind deci mulțimea, a văzut Avva Ammona ce se făcuse și, pentru Dumnezeu, a acoperit lucrul.

Și intrând, a șezut deasupra chiupului și a poruncit să se cerceteze chilia. După ce au căutat și n-au găsit femeia, a zis Avva Ammona: „Ce este aceasta? Dumnezeu să vă ierte!” Și rugându-se, i-a slobozit pe toți, și apucând de mână pe frate, i-a zis: „Ia aminte la tine, frate!” Și aceasta zicând, s-a dus.

11. A fost întrebat Avva Ammona: „Ce este calea cea strâmtă și cu necazuri?” Și răspunzând, a zis: „Calea cea strâmtă și cu necazuri aceasta este: să-și silească cineva gândurile sale, și să-și taie voile sale pentru Dumnezeu. Și aceasta este ceea ce s-a zis de către apostoli: *Iată, noi am lăsat toate și am venit după Tine (Matei 19, 27)*”.

12. Niște frați au venit la Avva Antonie, și i-au spus lui un cuvânt din Levitic. A ieșit deci bătrânul în pustie, și l-a urmat pe el Avva Ammona întru ascuns, știindu-i obiceiul. Și îndepărtându-se mult, bătrânul a stat la rugăciune și a strigat cu glas mare: „Dumnezeule, trimite pe Moisi să mă învețe cuvântul acesta!” Și a venit glas, grăind cu dânsul. A zis deci Avva Ammona: „Glasul l-am auzit, dar puterea cuvântului n-am priceput-o”.

13. Avea Paisie, fratele lui Avva Pimen, prieteșug cu cineva de la altă chilie, iar aceasta nu plăcea Avvei Pimen; și sculându-se, a plecat la Avva Ammona și i-a zis lui: „Paisie, fratele meu, are prieteșug cu cineva și nu mă odihnesc

întru aceasta". Zis-a lui Avva Ammona: „Pime-
ne, încă trăiești? Mergi, șezi în chilia ta și pu-
ne-ți în inimă că deja ai un an de când ești în
mormânt”.

14. Zis-a iarăși Avva Pimen că a spus Avva
Ammona: „Un om poartă secure în toată vremea
sa și nu izbutește a doborî copacul, iar altul, iscu-
sit în a tăia, din puține lovituri trânteste copacul
la pământ”. Zicea deci că securea este dreapta
socotintă.

15. Zis-a iarăși Pimen că spunea Avva Am-
mona: „O sută de ani poate să petreacă cineva în
chilie și să nu învețe cum să șadă în ea”.